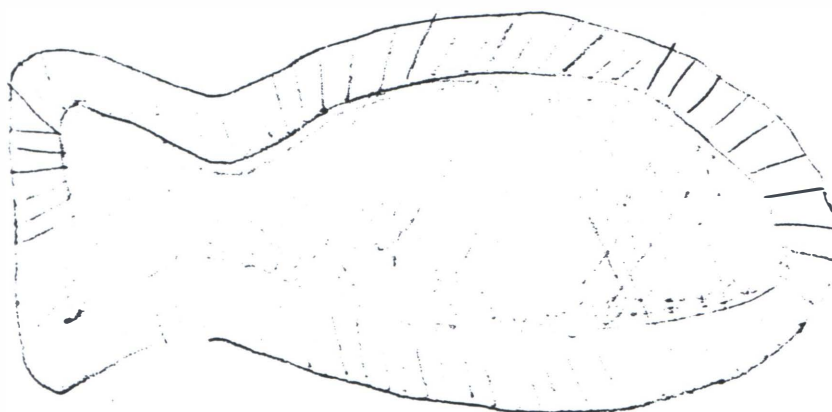

Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 2/1997

Fågel eller fisk?

UFO:n har beskrivits i allehanda former genom åren. De vanligaste - bortsett från enkla ljuspunkter på himlen - är väl det "klassiska tefatet" och det cigarrformade "moderskeppet". Däremot är det ytterst sällan ett UFO har påståtts likna en fisk till formen. Men nu har det hänt - läs mer om det på sidan 10.

Observera också att höstens program finns i detta nummer av medlems-tidningen (sidan 12), så tappa inte bort den!

Stockholms UFO-förening, STUFO

Box 1067

144 21 RÖNNINGE

Tfn: 08-532 544 05

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Lars Amnestål

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	75:-	40:-

Om Du är intresserad av att få mer
UFO-information kan vi rekommendera
att Du prenumererar på:

UFO-Aktuellt , postgiro 50 50 60-4	240:-/år löpande
Rapport Nytt , postgiro 643 73 04-6	120:-/år löpande

Välkomna tillbaka

alla medlemmar, efter denna rekordvarma sommar! Nu stundar hösten och med den nya UFO-händelser. Den mycket innehållsrika och ibland stressiga våren följdes av en lugn sommar, i alla fall sedd ur UFO-perspektiv. Så nu är det dags att ta nya tag. För även denna termin kan föreningslivet bjuda på en hel del ljuspunkter och tillfällen att komma samman. Vi kan se fram emot diskussioner om ämnet UFO, ett besök (för medlemmar) på Stockholms observatorium och ett föredrag om historien bakom begreppet "flygande tefat" och en del av vad som hänt under de senaste femtio åren. Terminen avrundas i traditionsenlig stil med ett samkväm med fika och diskussioner kring UFO samt vad vi vill göra framgent i föreningen.

Såsom nämndes i förra bladet hade vi ett litet vårmöte i mitten av juni. På det mötet togs det återigen upp att vi behöver fler medlemmar som vill och kan hjälpa till med allehanda saker i föreningen. Det som närmast ligger till hands är medlemmar som har lust att hjälpa till med de mer "vardagliga" sakerna som att skriva brev och svara

i telefon. Det är många som ringer till föreningen om de mest skiftande saker; från att få intervjuer till att skicka material om föreningen i allmänhet och även rapporteringar om saker som man har sett i lufterummet.

Sedan har det också kommit önskemål om bokcirklar och ett eget UFO-bibliotek i föreningen, liksom önskemål om grupper som har hand om föreningens aktiviteter och forskning kring ämnet UFO med fältundersökningar. Allt detta kräver människor som är beredda att ägna tid åt föreningen - för det ska erkännas att det tar tid!

Slutligen behövs det översättare. Kan du något språk förutom engelska, tyska och ryska för översättning till svenska? Då är du välkommen att höra av dig.

Listan över önskemål kan göras lång. Allt beror på vilka intentioner vi ska ha med vår förening.

Slutligen en glädjande nyhet. Vi har blivit fler i Stockholms UFO-förening! Under sommaren har sex nya medlemmar tillkommit. Varmt välkomna!

Lasse Amnestål

Innehåll:

Science fiction och UFO - ett samband?	4
Teknik i forntiden	6
Andrées ballong lurade ryssar	8
Left at East Gate - Rendlesham Forest-fallet	9
"Fisken" i Hallunda	10
Stockholmsrapporter	11
Höstens program	12
Pressklipp	13

Science fiction och UFO - finns det ett samband?

En ufolog vid namn Mark Pilkington har lagt ner stor möda på en utredning om förhållandet mellan science fiction-filmer och UFO-mytologin. Resultatet av sina undersökningar har han beslutat att publicera på Internet, varifrån vi har hämtat materialet. Artikeln är mycket lång och därför har vi beslutat att dela upp den i ett antal delar. I skrivande stund vet vi inte hur många det blir, men här kommer hur som helst den första:

Introduktion

På en drive-in bio i Texas tog besökarna sina blickar från duken för att i stället betrakta ett underligt, lysande föremål som passerade över deras huvuden. Föremålet kunde inte identifieras och blev alltså ett UFO. Filmen var förstås Independence Day och en dylik händelse oundviklig.

Hösten och vintern 1996 inträffade en av de största världsomspännande UFO-vågorna hittills. UFO:n med passagerare iakttog i USA, Europa, Ryssland, Brasilien, Sydafrika, Nya Zeeland, Israel, Australien, Chile, ja i stort sett överallt. Kan det vara en tillfällighet att denna uppsjö av mystiska flygande farkoster inrapporterades samtidigt som den största av alla filmer om utomjordisk invasion kastade sin skugga över världen? Eller var det ett led i filmbolaget 20th Century

Fox marknadsföring av filmen?

En gallupundersökning som gjordes innan Independence Day släpptes visade att 48 procent av amerikanerna tror att UFO finns, att 29 procent tror att vi redan har kontakt med utomjordingar, och att 48 procent menar att regeringen vet mer om UFO än vad man har avslöjat offentligt.

"Utomjordiska landsvägen"

Skiljelinjen mellan fantasi och verklighet korsades när Highway 375, som går genom öknen i närheten av den hemliga flygbasen kallad "Area 51" i Nevada, döptes om till "Extraterrestrial Highway" ("Utomjordiska landsvägen"). Detta var däremot helt säkert ett led i filmbolagets lansering av Independence Day. I filmen utnyttjas mycket av myterna kring Area 51, en bas som påstås hårbärgera beslagtagna flygande tefat och rent av tefatens pasagerare, både döda och levande.

Trots att basen har filmats och fotograferats, varit föremål för en miljöskadeståndsrättegång och varit med i många filmer, TV-program och annonser, fortsätter den amerikanska regeringen att förneka dess blotta existens. Delstaten Nevada hoppades på att det nya namnet på landsvägen skulle locka turister till en annars karg och ödlig trakt. Vem vet vad den amerikanska militären hoppas på? Hur som helst har Independence Day blivit en av filmhistoriens största succéer och bidragit till en ökning av UFO-observationerna världen över.

Luftskepp

Det var för hundra år sedan som USA första gången drabbades av mystiska flygande farkoster. Den 17 november 1896 såg hundratals vittnen i Sacramento, Kalifornien, en "elektrisk bågglampa" över staden. De påföljande månaderna iaktogs ljusfenomen i form av strålkastare, färgade, klot- och hjulformade ljus, fästa vid stora mystiska mörka föremål som påminde om dagens luftskepp, trots att det första luftskeppet inte avverkade sin premiärtur förrän år 1900 i Tyskland.

Precis som dagens flygande tefat var luftskeppen ett populärt inslag i verk av författare som Jules Verne och Edgar Allan Poe. En del rapporter har senare kunnat avskrivas som påhitt av uttråkade telegrafister, men alla kan inte avfärdas lika lätt. Var det prototyper till luftskepp, hallucinationer eller något ännu mer mystiskt? Det är knappast förvånande att oidentifierade flygande föremål lyste upp den västerländska kulturens aftonhimmel på tröskeln till ett nytt århundrade.

Populära TV-serier

Ett sekel har gått och tekniken har utvecklats oerhört, men ingen har kommit närmare en lösning på UFO-gåtan. Somliga tjänar stora pengar genom att påstå att de sitter inne med svaret. Många, många fler nöjer sig med att tro, alltmedan de slukar avsnitt på avsnitt av "Sightings", "Unsolved Mysteries" och liknande TV-serier.

Du prenumererar väl på UFO-Aktuellt?

Hur vet Du annars vad som sker i den stora UFO-världen utanför Sundbyberg?

Endast 240:- för fyra fullmatade nummer!

Postgiro 50 50 60-4

Det finns så många orubbliga och självförevigande trossystem på det här området att det troligen aldrig blir möjligt att nå en tillfredsställande lösning på mysteriet. För alla som tror på allt från Spielbergs ljusänglar, som vakar över vår planet och några få utvalda invånare, till ombordtagningsutredarnas och konspirationsteoretikernas paranoida och kafkainspirerade värld, är utomjordingarna en realitet här och nu.

Hollywood överskuggat

För den breda majoriteten är dock UFOlika med science fiction, såsom ämnet skildras på bio och i TV-rutan. Independence Day har blivit ett fenomen i USA som överskuggat Hollywood på samma sätt som de jättelika rymdskeppen i filmen överskuggar Jordens storstäder. Dessa på det hela taget anonyma inkräktare vänder tydligt på trenden från två av de andra stora kioskvältarna i genren: Steven Spielbergs "Närkontakt av tredje graden" och "E.T.", där utomjordingarna porträtteras som vänligt sinnade varelser.

Scenen i Independence Day där en överlycklig UFO-grupp vill hälsa besökarna välkomna till jorden, bara för att ha den tvivelaktiga äran att bli de första som utplånas, är en pik till Spielberg och rymdbrödernas vänner.

Många TV-serier har också tagit upp ämnet, från "Quartermass" på 50-talet till dagens pangsuccé "Arkiv X", som i viss mån också är ansvarig för UFO-manins uppsving på senare tid. Fast frågan om det finns liv på andra platser i universum har fascinerat människan i tusentals år, så det är inte konstigt att det är ett populärt tema i film och TV.

Fler "faktaprogram"

"Faktaprogrammen" om UFO blir också allt fler. Programmet med den påstådda obduktionen av en utomjording uppmärksammades av tidningar och TV-kanaler i hela världen. Ett avsnitt av "Strange but True" som behandlade det berömda Rendelsham Forest-fallet drog 12,5 miljoner tittare i Storbritannien, hälften av alla som tittade på TV 20.30. Ett specialprogram om UFO som sändes 22.30 sågs av 6 miljo-

ner tittare, en hög siffra så sent på kvällen.

Ett annat säkert tecken på UFO-ännets kulturella betydelse är hur tefaten används i reklambranschen. I både Storbritannien och USA har UFO:n hjälpt till att sälja bland annat kylskåp, bilar, öl, läsk och jeans. Låten "Spaceman", som spelades i ett reklaminslag för Levi's jeans, låg etta på hitlistorna över hela världen och hade en bild av en "grå utomjording" på omslaget.

UFO och utomjordingar har för övrigt förekommit i popmusiken sedan 50-talet. Beatles tog upp ämnet på 60-talet och David Bowie på 70-talet. I dag är det främst representanter för rejkulturen och technostilen som använder temat, vilket också förekommer på en stor mängd T-shirts, halsband och annat krimskrams.

Stor påverkan

Syftet med den här artikeln är att undersöka det symbiotiska förhållandet mellan det sätt som UFO och utomjordingar skildras på bio och i TV och det sätt på vilket de uppfattas och beskrivs i verkligheten. Det är tveklöst så att filmer kan påverka människors sätt att tänka, särskilt när det gäller företeelser som de inte förstår. Det finns fortfarande människor som är rädda för att bada sedan de sett filmen "Hajen" på 70-talet.

Jag hoppas kunna visa att det förekommer ett utbyte av teman och fantasiprodukter. Ibland bottnar något påhittat i ett upplevt faktum, ibland har det rapporterade faktumet helt klart sin rötter i något påhittat. Ett tydligt, om än extremt exempel på det sistnämnda inträffade i England i slutet av 80-talet. I det sista avsnittet av "The Colbys", en uppföljare till Dynastin, blir huvudpersonen Fallon bortförd av ett UFO. Hon återkommer senare i Dynastin och berättar där om det som hade hänt.

Strax därefter kontaktades den brittiska UFO-organisationen BUFORA av en kvinna som redogjorde för en ombordtagning som var identisk med den i TV-serien. Det datum som kvinnan uppgav sammanföll exakt med det datum som avsnittet sändes. Som tur var upptäckte utredaren kopplingen.

Cyklisk natur

Dylika exempel på hur fiction förvandlas till verklighet är sällsynta, men det går att spåra många grundläggande beståndsdelar i UFO-mytologin, särskilt på ombordtagningsproblematikens område, till symboler inom science fiction i film, TV och konst.

Dynastifallet är intressant i och med att det visar på processens cykliska natur. Manusförfattarna hade med stor sannolikhet inspirerats av två framgångsrika böcker i ämnet som kom 1987: Budd Hopkins "Inkräktarna" och Whitley Striebers "Närkontakt". Kvinnan som kontaktade BUFORA och vars berättelse var en kopia av berättelserna i böckerna, beskrev i själva verket en dröm eller fantasi inspirerad av något påhittat som var baserat på fakta, vilka i sin tur kan ha inspirerats av andra påhitt, och så vidare.

Hönan eller ägget?

Det här är ett typiskt "Vad kom först - hönan eller ägget?"-scenario. Det är omöjligt att hitta tillbaka till ursprunget. De troende kan alltid hävda att de som i sitt manus skapade det påhittade, omedvetet projicerade en egen verklig UFO-upplevelse.

Det vore emellertid grovt förenklande att påstå att hela UFO-mytologin härstammar från science fiction. I våra dagar och vår kultur är ombordtagning av utomjordingar det gällande konceptet, men samma människor skulle kanske ha rapporterat om älvor, gudar eller demoner om de hade levt i en annan tidsålder.

I vår sekulariserade, teknikmättade värld har bilder och idéer i visuell science fiction ersatt de gamla gudarna. UFO är en levande mytologi i vår tid. Genom att studera dess roll i populärkulturens dominerande former - biofilm och TV - kan vi kanske skaffa oss vetskap om hur en sådan mytologi bildas, växer och greppar oss västerlänningars föreställningsvärld.

Översättning: Stefan Roslund

Mark Pilkingtons artikel fortsätter i nästa nummer av STUFO-mytt.

Teknik i forntiden

Kjellson, H. & Mattsson C.-A.
Teknik i forntiden
Nybloms förlag, Stockholm 1984

Den här boken är en i viss mån omarbetad och nyredigerad upplaga av Henry Kjellsons böcker *Forntidens teknik* (1956) och *Försvunnen teknik* (1961), gjord av Carl-Anton Mattsson. Den senare har även lagt till två avsnitt, det ena med Kjellsons sista forskningar som inte finns utgivet i bokform sedan tidigare. I det andra tillägget presenterar Mattsson sina egna forskningsresultat från bland annat Mexiko, Egypten och Indien.

Syftet med boken är att ånyo väcka intresset för människans äldsta historia, som kanske inte alltid är så lättfattlig, och i viss mån tillrättalagd, som den presenteras i skolböckerna i dag. Det kan finnas anledning att se över historieskrivningen, om vi ska tro Henry Kjellson och Carl-Anton Mattsson.

Historia i tre led

Kjellson ställer upp problemet om människans historia i tre led. För det första är det rester av kulturminnesmärken runt om i världen, och hur dessa kom till. För det andra är det de skriftliga källor som finns tillgängliga, exempelvis kilskriftstavlur, hieroglyfer och Veda-litteraturen, där det berättas fantastiska historier om människor i äldre tider; problemet för Kjellson är att de flesta inte tas som faktiska texter utan mer som myter och legender. För det tredje är det vetenskapen som för Kjellson betecknas av C 14-dateringar, som inte används i tillräcklig utsträckning. Hade metoden använts mer flitigt hade många gissningar och spekulationer kunnat undvikas.

Resonemanget mynnar ut i frågeställningar om huruvida myten om syndaflo den, som återfinns hos flera folk på jorden, inte *måste* ha en kärna av sanning? *Måste* inte den envist bibehållna legenden om Atlantis ha en kärna av sanning? *Måste* inte spåren av samhörighet, som många kulturminnesmärken pekar mot, ha en gemensam källa?

Måste inte dessa minnesmärken ha uppförts med en avancerad teknik, och inte bara med hjälp av obegränsat med tid och massor med slavar? Kjellson anser att med hjälp av den moderna forskningen, som han hyser stort förtroende för, kommer sanningen en dag att uppenbaras.

Ögonvittnesskildringar

Styrkan hos Kjellson, som också Mattsson har i flera avsnitt, är att han har rest runt i världen själv och med egna ögon sett flera av minnesmärkena (Mattsson har fotograferat de flesta platserna). Så när de olika platserna om monumenten beskrivs så vet läsaren att det är ögonvittnesskildringar och inte skrivbordskonstruktioner som det berättas om.

Svagheten, framför allt hos Kjellson, är att när platserna och textmaterialet ska dateras så lämnas inga referenser. Den nyfikne får helt enkelt tro eller inte tro på de siffror som anges. Till exempel berättas det redan i första kapitlet om en historiekronika från Babylon av prästen Berosus (300-talet f. Kr. enligt Kjellson, s 18), som sträcker sig över en period av 150.000 år! Mycket häpnadsväckande, men någon källa till denna upptäckt ges inte. Exemplet är tyvärr många, och mycket frustrerande, när man inte får veta var man kan leta vidare.

Fascinerande avsnitt

Avsnitten som fångade mig mest var de om det forntida Egyptens teknik och kvarlevorna från denna tid i form av hieroglyfer och reliefer. Frågeställningarna som görs här är verkligen berättigade. Vad visar Zodiaken i Dendera egentligen? Vad är det för sorts "lampor" som måste hållas av två personer och vad är det för devis som står under? Varför byggdes Cheopspyramiden? Vad var det egentligen man höll på med i den kammare som kallas Konungens? Vad var Stora Galleriet till för? Varför byggdes Sfinxen?

Ja, frågorna hopar sig verkligen när avsnitten läses, men inga klara besked kan ges, vare sig av förfat-

tarna eller av dagens arkeologiska forskning. Läsaren kan bara hålla med Kjellson och Mattsson i deras önskan om att en tekniker måtte bli intresserad av dessa kvarlevor och skrifter, så att denne tillsammans med språkvetare och arkeologer kan lösa gåtan om det forna Egyptens teknik.

Det är inte bara Egyptens arkitektoniska mästerverk och försvunna teknik som behandlas. Läsaren tas med på en "tur" jorden runt, bland annat till soltemplet med sin berömda port i Tiahuanaco i Bolivia, templen i Tikal i Guatemala och Teotihuacan i Mexiko, dagobatemplet i Anuradapura i Sri Lanka, Kailas-templet vid Ellora i Indien, Angkor Vet i Kambodja och en hel del andra platser. Resan är mycket fascinerande och tankeeggande.

Ånyo håller jag med författarna om att här saknas tillräcklig forskning för att med säkerhet kunna bestämma ålder och ändamål. Detta hindrar dock inte Kjellson och Mattsson från små utsvävningar i tid och rum i sina tolkningsförsök, som tyvärr inte blir annat än försök.

Atlantis-teorin

"Som vanligt" i den här typen av litteratur ägnas ett avsnitt även åt Atlantis-teorin. Kjellson ställer sig mycket öppen och positiv till Platons tankar om den sjunkna kontinenten. Anledningen till detta är att Kjellson behöver en "nödvändig länk" (s 76) mellan kulturerna i Egypten och Sydamerika. Likheterna finns där - det kan inte förnekas - men varför detta sökande med ljus och lykta efter en länk? Om människorna som levde i dessa högkulturer kunde bygga dessa enorma byggnadsverk som soltempel och pyramider, kunde de då inte bygga fartyg som var sjövärdiga en seglats över Atlanten? Vad jag för övrigt anser om Platons trovärdighet i historiska spörsmål går att läsa om i tidigare recensioner i STUFO-Nytt.

Behovet av samarbete mellan vetenskaperna märks återigen i kapitlet som behandlar de religiösa texterna, bland annat Gamla Testamen-

tet och Mahabharata, myter världen runt om "den stora katastrofen", astronomiska observationer om ändringar i stjärnbilder samt berättelser om folkslag som sägs ha levt före månens födelse.

Det mest anmärkningsvärda i dessa avsnitt är konstaterandet att astronomerna i Tiahuanaco inte kände till månen (s 141)! Vad är det som berättas i de gamla skrifterna egentligen? Kjellson ger många uppslag till avsnitt i Bibeln och Mahabharata för självstudier och han har en del teser om vad texterna egentligen "ska" beskriva.

Religiös bevisjäl

För den religionsintresserade är det intressant att se hur författarna försöker ta hjälp av gamla religiösa texter i sina "beviskedjor". Långa utdrag görs ur dessa texter och de kommenteras på ett mer "modernt" sätt av Kjellson och Mattsson. (Med en lång ursäkt till troende människor - ingen är ute efter att försöka slå omkull religionens fundamentala texter, utan de är mer intresserade av att kunna utröna bevis för att de som skrev dessa texter även ville ge en bild av sin vetenskapliga verklighet.)

Ett av de mer berömda exemplen är Hezekiels "dröm", där han ställs inför en ovanlig syn. Kjellson vill här ge en vetenskaplig förklaring till vad Hezekiel såg. Och visst, översätts texten bara lite annorlunda, med en förståelse för att det gått ett antal sekler sedan texten skrevs första gången fram till det

datum då den översattes till ett annat språk, så kan man få det till att Hezekiel såg en sorts flygande föremål, drivet av starka motorer.

Intressanta bilder

I boken presenteras också ett par bilder av hur det kan tänkas att föremålet såg ut (s 99-100), där en tolkning liknar en blandning av helikopter och flygplan, en annan en stor kupa med konformad botten med fyra långa benspröt. Även andra tekniska översättningar kan göras ur detta avsnitt och omfattar gruvsdrift, radioaktivitet, vapen, krigsmaskiner, "flygplan" och en del andra saker.

Det är i dessa spekulationer som den ledande och till slut tröttnande frågan ställs: Måste inte detta vara bevis på att...? Svaret som Kjellson i mångt och mycket är ute efter är att jorden träffats av något, rubbats ur sina bana och fått en lutning på jordaxeln. Därav kom att stjärnbilderna fick nya positioner sedda från jorden och att det mesta av forntida kunskaper om teknik och vetenskap försvann i denna katastrof!

Huvudargumentet är tolkningen han ger av Dendera-zodiaken. Anledningen till dess utseende, med dubbla figurer (s 153) fast med en polförskjutning av 21 grader, skulle vara bevis på katastrofen. Han går vidare i slutsatsen med en tidsbestämning av denna katastrof: 3716 f. Kr. (Räknar man bakåt i Bibeln kommer man till den ungefärliga siffran 4400 f. Kr., s 150-151)

Hur kulturer har kunnat uppstå

igen i Mesopotamien bara en kort tid därefter ger inte Kjellson något svar på. Men återigen kommer hans och Mattssons rop efter samarbete mellan vetenskaperna. Bland annat efterlyses undersökningar med GM-instrument och C 14-datering av fynd som gjorts i redan nämnda områden, samt även av "skogen" i Doggers bank.

Spännande frågor

Ett annat spørsmål som också tas upp angående de försvunna bevisen för de högtstående kulturerna är de försvunna verktygen och maskinerna. Ett av exemplen är den berömda monoliten i Assuan. Den är 41 meter lång och i medeltal 3 meter bred. Men det finns inga utrymmen vid sidan av monoliten som avslöjar hur stenhuggarna burit sig åt när de högg stenen direkt ur berget. Dikena är bara 76 cm breda! Hur gjorde de? Det finns inga för oss kända skrifter bevarade som beskriver detta och heller inga verktyg som skulle kunna ha använts i dessa diken (s 42-43).

Ett annat exempel är klipptemplet vid Ellora i södra Indien (s 34-37) som är uthugget direkt ur berget till 45 meters djup i en fyrkant på 84 gånger 24 meter där mittdelen har sparats. Hur gjorde de?

Boken ställer många frågor. Många av dem är mer än väl berättigade och dessa frågeställningar gör boken mycket läsvärd. Vissa hänvisningar som ändå görs av Kjellson och Mattsson till tidigare utgiven litteratur kan vara värda att titta närmare på. Den skriver läsaren på näsan med att människan vet alldeles för lite om sin egen historia, likväl som vi kanske inte "vill" veta vad som verkligen ägde rum på jorden för kanske 10.000 år sedan! Bokens nackdel är annars just de klena hänvisningarna till vem som sagt vad, samt de ibland tröttnande ledande frågorna om "Måste inte detta vara bevis...?"

Det kan vara dags för den moderna människan att inse att vi inte är de mest civiliserade och de mest tekniskt kunniga som levt på denna planet. Vad än svaret är på detta måste man hålla med Kjellson och Mattsson om att det bör forskas mer intensivt för att vi någonsin ska få klarhet i dessa frågor.

Lars Annestål

Nytt om kvasarerna

Det är 33 år sedan astronomerna hittade den första kvasaren långt, långt bort. Kvasarerna tillhör universums mest gåtfulla och skrämmande objekt. De är relativt små - de tar bara samma plats som vårt solsystem - men ändå utstrålar de nästan ofattbart mycket energi. Dess ljus är inte mindre än tusen gånger starkare än ljuset från en hel galax med 100 miljarder stjärnor.

Teorin har hittills varit att kvasarerna ligger i mitten av galaxerna och får sin energi från materia, som roterar ned i ett allt uppslukande svart hål. Hubble har nu tagit bilder som bekräftar att de lysande kvasarerna befinner sig mitt i hjärtat av många slags galaxer, till exempel i mitten av kolliderande galaxer. Det stämmer med teorin om att en sådan kollision skulle kunna antända en kvasar genom att tillföra bränsle till det svarta hålet. Denna del av teorin kanske ändå inte håller. Bland de nya bilderna finns lika många kvasarer som skickar ut sitt starka ljus från mycket fredliga och till utseendet normala galaxer. Några astronomer tror därför att de kraftiga fenomenen är ett vanligt inslag i galaxernas yngre liv och att vi själva bor i utkanten av en utbränd kvasar.

Källa: Illustrerad Vetenskap 4/97

Andrées ballong lurade ryssar

Ingenjör Salomon Andrées färd till Nordpolen med ballongen "Örnen" för ganska exakt 100 år sedan var en stor nyhet runt om i Europa. Det gällde även i Ryssland. Den ryske journalisten och ufologen Michail Gerstein på tidningen "Anomalija" har grävt i arkiven och upptäckt att man trodde sig se den försvunna "Örnen" på många platser runt om i Ryssland hösten 1897. Nu vet vi att Andrées ballong landade ganska snart efter avfärden på polarisen och att den aldrig var i närheten av Ryssland. Men vad var det då folket här såg? Här följer en sammanfattning av Gersteins artikel.

I mars 1894 föreslog ingenjör Salomon Andréé att den svenska vetenskapsakademien skulle utrusta en ballong för färd till Nordpolen. De erforderliga medlen samlades in på några månader och snart stod ballongen "Örnen" med plats för tre personer och en segelyta på 500 kubikmeter färdig.

Sommaren 1896 var vindförhållandena ogynnsamma, men sommaren därpå begav sig Andréé på nytt till Spetsbergen, där en särskild hangar hade byggts för "Örnen". Den 11 juli 1897 satte Salomon Andréé och hans båda kamrater Nils Strindberg och Kurt Fränkel kurs mot Nordpolen.

Det gick veckor utan att det kom några nyheter från ballongens passagerare och så småningom beslöt man sig för att börja söka efter dem. Även det ryska inrikesministeriet drog sitt strå till stacken genom att skicka ett telegram till samtliga provinser i landets nordliga delar.

I Tobolskguvernemet i västligaste Sibirien blev man förvånad. Här hade man nämligen observerat gåtfulla ballonger redan innan Örnen ens hade lyft! Den 19 juni såg besättningen på en flodångare fem kilometer från staden Ust-Isjim en "luftballong" på hög höjd. Den 15 juli, fyra dagar efter Örnen's avfärd, observerades ännu en "luftballong" i samma område, den här gången över Tobolsk.

Men det var först i september som såväl observatörer som journalister började sätta iakttagelserna i samband med just Andrées expedi-

tion. Det kom in rapporter från Rybinsk norr om Moskva i väster till ön Sachalin längst bort i öster. I många fall talades det om "elektriskt ljus", som ju var ganska sällsynt på den tiden. Här följer ett exempel, hämtat ur tidningen "Tomskij listok" den 24 september:

"Klockan nio på kvällen den 20 september iakttog några invånare i Tomsk tämligen högt över horisonten i nordöst något som liknade en luftballong. Den var så starkt upplust att den påminde om en lykta som hakats på ett moln. Enligt vittnena hade den en synbar storlek av cirka 30 cm i diameter och var klot-till ellipsformad. Ballongen höll sig i en halvtimme på samma plats och gjorde endast smärre rörelser i höjdlid och sidled. Vid ett tillfälle avsevärrade sig den ena efter den andra fem små ljuspunkter, vilka inte långt från marken splittrades upp i en mängd gnistor i stil med en fyrverkeri. Tidvis vände ballongen sin oupplysta sida mot iakttagarna och då tycktes den vara en matt fläck eller ett smalt lysande band. Efter fyrtio minuter försvann ballongen bakom ett moln och när

molnet drev bort var också ballongen borta. Det är förstås föga troligt att Andrées ballong hamnat ända i Tomsk, men vem var annars ballongen - om det nu var en ballong?"

En annan tidning - Novoje vremja - skrev så här:

"Varför skulle man inte kunna tänka sig att invånarna på Mars genom gåtfulla fenomen som lysande klot, bolider eller något annat för människan okänt försöker komma i kontakt med invånarna på Jorden? Den gåtfulla, lysande ballong som far fram genom luften är kanske det första sändebudet från världsrymden?"

Det var troligen första gången som spekulationer om besök från främmande världar förekom i en rysk dagstidning...

Den 6 augusti 1930 upptäckte matrosar från en norsk skonare kvarlevorna på Vitön, den östligaste ön i Spetsbergen. Andréé, Strindberg och Fränkel hade enligt dagboksanteckningarna nått Vitön den 5 oktober, men strax därefter duktat under.

Man vet inte helt säkert vad som orsakade expeditionsmedlemmarnas död, men en infektion sedan de ätit trikinhaltigt isbjörnskött är nog den troligaste förklaringen. Däremot kan man vara helt säker på att det inte var "Örnen" som iaktogs över stora delar av Ryssland hösten 1897. Följaktligen måste dessa tidiga iakttagelser betraktas som UFO-observationer.

*Översättning och bearbetning:
Stefan Roslund*

Förgylld stjärna

Rymdteleskopet Hubble har observerat en stjärna med en ovanligt förgylld yta. Dess atmosfär innehåller 10.000 gånger så mycket guld som solens. Det finns också massor av platina och inte mindre än 100.000 gånger så mycket kvicksilver. Den märkliga stjärnan heter chi Lupi och befinner sig på det södra halvklotet i stjärnbilden Vargen. Trots att guld och silver gör stjärnan helt unik består den fortfarande mest av väte och helium precis som andra stjärnor.

Källa: Illustrerad Vetenskap 6/97

Rendlesham Forest-fallet granskas

**Larry Warren/Peter Robbins
Left at East Gate
Marlowe & Co**

Larry Warren är mannen som i hög grad medverkat till att Rendlesham Forest-fallet blivit känt världen över. I december månads slutskede 1980 var han själv ett av vittnena till den UFO-incident som ägde rum alldeles invid den NATO-bas, tio mil nordost om London, som han tjänstgjorde på. Det bör sägas redan nu att det finns de som ifrågasätter Warrens trovärdighet, inte minst basens dåvarande chef överste Charles Halt.

I "Left at East Gate" har Warren tillsammans med sin medförfattare Peter Robbins lagt ner ett rejält arbete. I den nära 500 sidor tjocka boken står bland annat att läsa om

Warrens eget liv, väldigt utförligt och öppenlyst. Han vänder ut och in på sig själv tämligen hämningslöst. Kanske är baktanken att man då ska sätta större tilltro till bokens övriga innehåll, det som egentligen handlar om UFO-landningen i Rendlesham Forest.

Både Robbins och Warren framstår som ganska hederliga personer, men tyvärr har de en naiv syn på UFO-fenomen, nämligen att UFO = ET! Det här kanske lite amerikanska synsättet genomsyrar hela boken.

Robbins är god vän med Budd Hopkins och Hopkins metoder sväljs av båda författarna med hull och hår. Warren blir naturligtvis föremål för regressionshypnos, en metod som bör ifrågasättas. Det

man får fram under en dylik terapi är inte vattentätt bevis för någonting, mer än att det förstås sätter griller i huvudet på de som redan har nog av den varan.

I boken återges även bandade intervjuer i sin helhet med nyckelpersoner i fallet och det är bra. Atmosfären vid intervjutillfället återskapas på så sätt. Personernas spontana ordval och formuleringar ger en viss fingervisning om sanningshalten i det som sägs.

Boken bifogar många viktiga fakta till Rendlesham Forest-fallet. Warren ska trots sin lite naiva syn på UFO ha en fjäder i hatten för "Left at East Gate". Boken ger inte enbart den sensationssökande läsaren ett nöje, utan också den faktassökande ufologen viktiga pusselbitar.

Conny Ljung

EFTERLYSNING! EFTERLYSNING! EFTERLYSNING!

Stockholms UFO-förening söker personer som kan arbeta aktivt inom föreningen. Allt du behöver är ett stort intresse för UFO-frågan. Vi planerar att inrätta arbets-, diskussions- och forskningsgrupper, under förutsättning att ett tillräckligt antal intresserade anmäler sig. Tveka alltså inte, utan hör av dig!

Du kan skriva till oss under adress:

Box 1067, 144 21 RÖNNINGE

eller ringa direkt till vår ordförande Lasse Amnestål på telefon 08-532 544 05 (helst kvällstid).

Vi söker också översättare med kunskaper i språk som franska, spanska och italienska.

EFTERLYSNING! EFTERLYSNING! EFTERLYSNING!

"Fisken" i Hallunda

På eftermiddagen den 9 juni i år tar Eva och en av hennes kolleger på barnstugan i Hallunda i Norsborg en paus i arbetet. Hon råkar titta upp och får syn på ett konstigt föremål som tycks lyfta bakom bostadsområdet Eriksberg. Föremålet är ömsom runt eller ovalt till formen, ömsom lite fiskliknande. Eva får intrycket att föremålet snurrar fram genom luften. En annan detalj som gör henne förbryllad är att det tycks komma ett skimmer i en svagt rosa nyans från objektet, likt en korona eller aura. Skimret håller samma styrka under hela observationen, som varar i ungefär tio minuter.

Under observationens förlopp har Eva hunnit hämta ut fler människor på gården utanför fritiset, bland dem ytterligare två kolleger. Ingen av de fyra vuxna kunde ge någon förklaring till vad de såg. Någon gissade på en väderballong, men det fick föga eller inget gehör hos de andra. De åsåg objektets färd över himlen tills det började stiga brant uppåt, för att sedan försvinna rakt upp bland molnen (dittills hade

föremålet rört sig i en vid båge över området på en någorlunda konstant höjd). Bland observatörerna fanns också ett antal barn i tio- till tolv-årsåldern, men de har inte kunnat intervjuas. Däremot märkte personalen en viss reaktion både hos föräldrar och barn dagen efter händelsen. Barnen hade tydligen berättat hemma om den märkliga händelsen på fritis på dagen.

Föremålet blev synligt i sydsyd-ost riktning klockan 14.10 på eftermiddagen och försvann när det befann sig nordnordväst från observatörerna tio minuter senare. Det föreföll vara solitt och skiftade i form från runt/ovalt till en fiskliknande silhuett. Den skenbara storleken beskrev Eva till mellan en och två centimeter på ett uppskattat avstånd av 1.500 meter och en höjd av kanske 800 meter. Vid tillfället var det lite stackmoln på himlen och lite allmänt grått. Det svaga ljusskimret kring föremålet var konstant och det färdades ljudlöst över himlen med en tämligen konstant låg hastighet (mycket långsammare än ett

trafikflygplan). Personalen på barnstugan verkar vana vid flygplan och hur de ser ut under inflygningen till Arlanda och Bromma, eftersom inflygningsrutten går över detta område. Dessutom försvann föremålet rakt upp efter den tio minuter långa observationen, och inte ner bakom hustaken och skogen.

Varken Eva eller någon av de andra säger sig ha känt någon påverkan i samband med observationen, såsom lukter, vibrationer eller störningar av något slag, annat än att de fick "gåshud" över hela kroppen och att de kände sig upprymda och exalterade av händelsen. Ingen av dem vill heller göra någon självklar tolkning av vad de sett. Av hastigheten att döma tyckte någon att det kunde röra sig om en väderballong av något slag, men sade i samma andetag att det inte var det troliga.

Eva själv tycker att det hela verkar mycket konstigt. Något lika egendomligt är att det inte verkar vara någon mer som har sett föremålet, anser hon.

Lasse Amnestål

UFO-litteratur på engelska

Edward Walters & Bruce Maccabee: <i>UFO:s are real. Here's the proof.</i> 1997	100:-
Stanton Friedman: <i>The Roswell Incident, U.S.A.F. and the New York Times.</i> (häft.)	50:-
Stanton Friedman & Don Berliner: <i>Crash at Corona.</i> 1994	200:-
FUFOR (ed:s): <i>The U.S. Air Force, Project Mogul and the Roswell Crash.</i> 1994. (häft.)	70:-
William Moore & Charles Berlitz: <i>The Roswell Incident.</i> 1979	80:-
Kevin Randle: <i>The Truth about the UFO Crash at Roswell.</i> 1994	95:-
Kevin Randle: <i>The History of UFO Crashes.</i> 1995	90:-
Kevin Randle: <i>Roswell UFO Crash Update.</i> 1995	150:-
Jenny Randles: <i>UFO's and how to See them.</i> 1992	160:-
Jenny Randles: <i>World's Best "True" UFO Stories.</i> 1994	150:-
Travis Walton: <i>Fire in the Sky; The Walton Experience.</i> 1995	230:-
P.R. Hill: <i>Unconventional Flying Objects, a Scientific Analysis.</i> 1995	190:-
Dessutom finns följande tidskrifter:	
International UFO Reporter, vol. 24:1, winter 1996	75:-
Samizdat, spring 1997	40:-
UFO Magazine 12:1, 1997	55:-

Böcker och tidskrifter kan beställas genom att aktuellt belopp sättes in på UFO-Sveriges postgirokonto 50 50 60-4. Alla priser är inklusive porto. Glöm inte att ange vad du beställer samt namn och adress. Texta helst!

Stockholmsrapporter

december 1996–april 1997

Trots succén för filmen *Independence Day* förra sommaren och hösten har det inte märkts något uppsving i antalet rapporter här i Stockholmstrakten. Dessutom tenderar materialet från Rapportcentralen att bli allt mer lakoniskt, så skyll inte på mig om ni tycker att uppgifterna är lite knapphändiga.

December

Den 18 december 1996 hade konstiga cirklar i snön påträffats på Kiholms gård utanför Södertälje. Inga-Lill Wallin och Clas Svahn begav sig till platsen samma dag och kunde konstatera att det rörde sig om märken gjorda av mopeder.

Januari

I Knivsta, mellan Märsta och Uppsala, observerade en person vid 20-tiden på nyårsdagen ett föremål som blinkade i rött, grönt och vitt. Det gav ifrån sig ett svagt surrande ljud och rörde sig mot öster eller mot sydost.

Samma dag var ett par ute med sina hundar i centrala Stockholm.

De fick syn på ett ljus som blinkade i olika färger. Det stod hela tiden stilla på himlen, samtidigt som flera flygplan passerade. Ljuset hade befunnit sig snett nedanför Orions bälte, till vänster.

Den 5 januari, strax efter midnatt, iakttog en person ett objekt som såg ut som två tallrikar lagda mot varandra i Solna.

Den 8 januari såg en annan person i närheten av Hornstull mitt på eftermiddagen något som liknade en amulett på himlen.

Februari

Den 13 februari vid 23-tiden på kvällen var en man ute och joggade i skogen utanför Älvsjö. Han berättade följande: "Det var mörkt eftersom det inte fanns något elljus. Jag såg då ett ljussken norrut mot Stuvsta. Sen försvann det bakom en kulle och det blev mörkt igen." En stilla undran: är inte folk ute och kör bil vid elvatiden på kvällarna..?

Mars

Den 13 mars såg en person i Solentuna en lysande cylinder på him-

len vid 18-tiden på kvällen.

Under några få sekunder såg en man boende på sjunde våningen i ett bostadshus i Johanneshov ett blågrönt, runt föremål passera förbi på himlen. Det skedde vid 22-tiden på kvällen den 31 mars.

April

Vid 22-tiden på kvällen den 5 april iaktogs i Bromma en kraftig vit ljuspunkt som blinkade till ungefär som en fotoblixt. Den befann sig nära kometen Hale-Bopp.

Vid samma tid samma dag observerades i Haninge ett upplyst föremål som gick i en 45-gradig sned bana nedåt. Utseendemässigt liknade det en kupol med ett brätte under. I kupolen fanns en rad med lysande punkter.

Den 12 april såg tre grabbar i 15-årsåldern i Trångsund under en minut hur fyra ljuspunkter av samma ljusstyrka som medelstarka stjärnor rörde sig fram och tillbaka i sick-sackmönster rakt uppe på himlen. Helt plötsligt försvann de och syn-tes inte mer.

Stefan Roslund

Raketuppskjutningar från oljeplattform

Den 30.000 ton tunga oljeplattformen Odessey ska användas som startbana för ryska raketer i ett multinationellt projekt kallat Sea Launch. Den byggs nu om och kommer sedan att forslas till en position inte långt från Julön i Stilla havet. Därmed kommer man nära ekvatorn och kan bäst utnyttja jordens rotation, vilket betyder att man sparar mycket bränsle när satelliter ska skjutas upp till den geostationära banan 36.000 kilometer ovanför ekvatorn. Priset för en satellituppskjutning blir 40 miljoner dollar, vilket är 10-20 miljoner billigare än motsvarande amerikanska och europeiska taxor. Därför har många privata företag redan visat intresse för projektet. En normal uppskjutning börjar i Long Beach i Kalifornien, där den ryska Zenittraketen placerats i lastrummet på ett specialbyggt fartyg. Sedan tar det en vecka att segla till oljeplattformen, vars ben fyllts med vatten för att garantera den stabilitet som är ett måste vid raketuppskjutningar. Den första uppskjutningen är planerad till nästa sommar.

Källa: Illustrerad Vetenskap 5/97

Stockholms UFO-förening

Program för hösten 1997

Onsdagen den 24/9:

Videokväll och diskussion kring ämnet UFO. Efter den mycket lyckade aftonen i våras kommer redan nu uppföljaren på denna diskussionsafton.

Tid: 19.00

Plats: Den nya föreningslokalen på Hagalundsgatan 25-27 i Solna (karta med vägbeskrivning bifogas detta nummer av STUFO-Nytt)
Fika med bröd till självkostnadspris.

Tisdagen den 14/10:

Stockholms observatorium. Vi har ett begränsat antal platser till en informationskväll på Observatoriet (Saltsjöbaden). Besöket kommer att omfatta föredrag och rundvandring och kanske en liten titt i teleskopet om vädret så tillåter. Eftersom antalet är begränsat sker anmälan snarast och är bindande till föreningens telefon: 08-532 544 05 (om ingen svarar, tala in ett meddelande på TeleSvar - det räknas!). De som kommer först till kvarn meddelas per telefon, så det är viktigt att du som vill gå med lämnar telefonnummer.

Tid: 19.00

Plats: Stockholms observatorium

Samling: T-bana Slussen vid Saltsjöbanan.

Tid meddelas i samband med anmälan.

Pris: 20:-/person

Tisdagen den 18/11:

Föredrag av UFO-Sveriges vice ordförande Andreas Ohlsson. Ämnet är UFO under de senaste 50 åren, med början i juni 1947 och Kenneth Arnolds observation av de studsande "flygande tefaten".

Tid: 19.00

Plats: Den nya föreningslokalen på Hagalundsgatan 25-27 i Solna

Pris: Medlem 30:-, icke-medlem 40:-

Fika med bröd till självkostnadspris.

Torsdagen den 11/12:

Julavslutning och årets sista träff för diskussion och debatt kring ämnet UFO. Går allt som det ska blir vi bjudna på en liten UFO-övertäckning, men ingenting vågar utlovas.

Tid: 19.00

Plats: Den nya föreningslokalen på Hagalundsgatan 25-27 i Solna

Fika med bröd till självkostnadspris.

Så alla medlemmar - välkomna till våra träffar även denna termin!

Styrelsen för Stockholms UFO-förening

PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP

EXTRA!

ALLERS 4/4/95

USA har sex hemliga flygande tefat!

En hemlig källa vid USA:s försvarsdepartement har lämnat ut både bilder och information om amerikansktilverdade flygande tefat! Fotona visar tefat med amerikanska flygvapnets emblem.

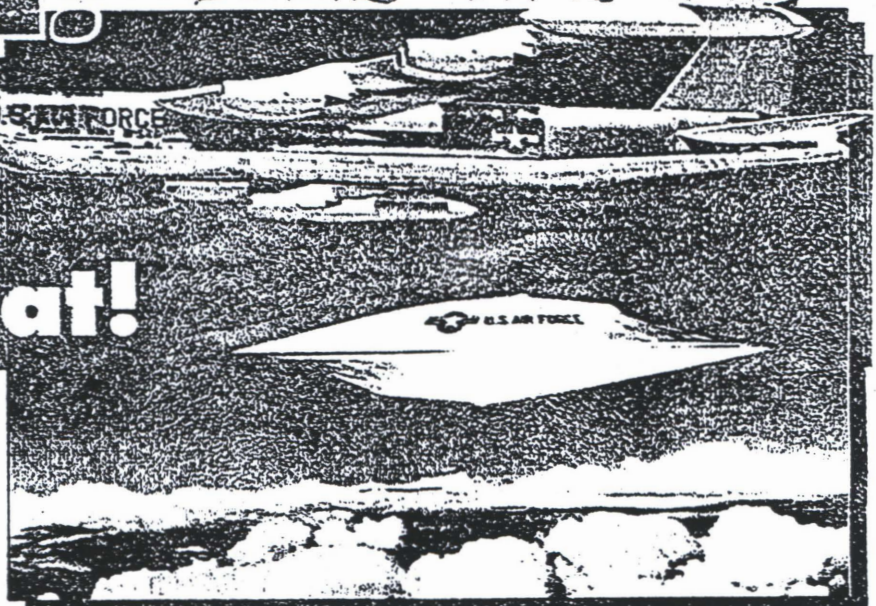
Amerikanska flygvapnet förnekar att det finns sådana flygplan, men den anonyma källan avslöjar att man redan testflugit dem i flera år. Ett av dem sägs också ha tagit sig till planeten Mars och tillbaka igen. På en eftermiddag.

– Tefaten har utvecklats vid White Sand i New Mexico och är ganska stora. De har tolv mans besättning, drivs med atomkraft och är kärnvapenbestyckade. De kan komma upp i närmast otroliga hastigheter.

För att hålla projektet hemligt har man hållit till på den lilla ö i Karibiska havet där man på 60-talet drev det första rymdflygningsprogrammet, det så

kallade Mercury-programmet. – Vi blev nästan avslöjade av ett TV-bolag som fått för sig att det fanns ett knarksyndikat på ön, säger den hemliga källan. Men dessa farkoster är som

luftburna atomubåtar. Ingen kan spåra dem och de kan gå till omedelbar attack utan att väcka misstankar. De är fascinerande men också oerhört skrämmande.

DN 4/9 97

Laservapen kan testas i rymden

USA. USA kan komma att testa ett kraftigt militärt laservapen genom att med en stråle ut i rymden förstöra en av flygvapnets satelliter, meddelade det amerikanska försvarsdepartementet på tisdagen. Lasern, benämnd Miracl (Mid-Infrared Advanced Chemical Laser), omvandlar bränsle till energi som sedan sänds ut i rymden i en omkring två meter bred stråle.

Vapnet har provats vid robotbasen White Sands i New Mexico, men det har aldrig riktats upp mot himlen.

– Frågan har inte nått försvarsministern ännu och inget beslut är fattat, sade Pentagons talesman Kenneth Bacon.

TT-DPA

Ufon var spionplan

6/8 97

USA. Försvaret i USA ljög systematiskt i sina förklaringar av vittnesmål om "flygande tefat" under kalla krigets kulmen, framgår det av en rapport från den amerikanska underrättelsetjänsten CIA.

Enligt rapporten härrörde de flesta rapporterna om "oidentifierade flygande föremål" (ufo) på 1950- och 1960-talet från glimtar av hemliga amerikanska spionplan. Hellre än att avslöja att dessa plan alls existerade, valde militären att gå ut med falska uppgifter.

TT-Reuter

± DN

UFO SVD 10/17 97

Fler okända objekt syns över Sverige

►Christer Lindström, ordförande i Riksföreningen UFO lufrumsbevakning, har tagit emot tio rapporter om oidentifierade flygande föremål under de senaste veckorna.

Det är en flerfaldig ökning jämfört med normalt. Vanligtvis får han ungefär en rapport i månaden. Men han tror inte att det är det uppmärksammas ufo-jubileet i Roswell, USA, som bidragit till ett ökat intresse och fler observationer.

– Det är en sak om folk går ut och tittar och ser fler ljusfenomen. Men nu har vi en ökning även av de oidentifierade föremålen. Rapporterna kommer från Stockholm, Västmanland, Uppland och Dalarna, berättar Christer Lindström.

Dalarna, särskilt trakterna kring Siljan och Ludvika-Smedjebacken beskrivs som Sveriges främsta ufo-stråk. Där gjordes observationer nästan varje dag under åren 1988-89, en period som Christer Lindström beskriver som den senaste ufo-vågen i Sveri-

HAGALUNDS
GATAN
25-27

B: 515

SOLNA
STATION

B. 113

SUNNAN
GÅRDEN
113

SOLNA
CENTRUM

P
parkering

E. 18

VINTERV.

RÄSNÄS
VÄG

ÖSTERV.

ERÖSNÄSVÄGEN

DÄLVÄGEN

SOLNA
STATION

B 515

HAGALUNDS
K. 9

B. 113

RÖSNÄSVÄGEN

E. 4

HAGV.

SOLNA
CENTRUM

B: 113

